

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9578 af 31/05/2024 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om national oprindelse - uddannelse - afvisning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 23-46039

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om national oprindelse - uddannelse - afvisning

J.nr. 23-46039

En mand (klager) klagede til Ligebehandlingsnævnet over forskelsbehandling på grund af national oprindelse i forbindelse med, at en anden deltager på en erhvervsuddannelse gennemførte uddannelsen på engelsk.

Nævnet vurderede, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at han var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af national oprindelse. Nævnet lagde vægt på, at manden ikke havde et ønske om at gennemføre uddannelsen på engelsk, eller fik afslag på at gennemføre uddannelsen på engelsk. Manden blev derfor ikke stillet ringere end de øvrige deltagere, som gennemførte uddannelsen på dansk.

På baggrund af nævnets faste praksis var det herefter åbenbart, at klager ikke kunne få medhold i klagen.

Ligebehandlingsnævnet afviste derfor at behandle klagen.

Afgørelsen blev truffet af et medlem af nævnets formandskab.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af national oprindelse i forbindelse med, at en anden deltager på en erhvervsuddannelse gennemførte uddannelsen på engelsk.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet afviser at behandle klagen

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab.

Sagsfremstilling

Klager, som er fra Ungarn, blev den 6. januar 2023 optaget på en uddannelse som fitnessinstruktør.

Klager har oplyst, at der var en deltager fra England, som gennemførte uddannelsen på engelsk, selvom der var krav om at gennemføre uddannelsen på dansk. Klager, som er fra Ungarn, og en anden deltager, som er fra Mellemøsten, deltog i undervisningen på dansk.

Klager har oplyst, at han ikke bestod uddannelsen.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 23. maj 2023.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Ligebehandlingsnævnet har ikke fundet grundlag for at foretage partshøring af indklagede.

Klagers bemærkninger

Klager gør gældende, at han er blevet forskelsbehandlet på grund af nationalitet i forbindelse med uddannelsen som fitnessinstruktør hos indklagede.

Indklagede lavede en undtagelse til kravet om at gennemføre uddannelsen på dansk for en person, der kom fra England. De øvrige deltagere gennemførte kurset på dansk.

Klager bestod ikke prøven på grund af, at der var spørgsmål om materiale, der ikke var en del af undervisningsmaterialet. Klager besvarede disse spørgsmål korrekt, men klager blev vildledt af underviser og censor i nogle af eksamensemnerne.

Fitnessuddannelsen er en erhvervsuddannelse. Det fremgår af lov om erhvervsuddannelser, at det er et krav, at man kan tale dansk.

Personen fra England anerkendte, at han ikke talte meget dansk, og at han kom til at tale engelsk både i undervisningen og under prøverne. Underviseren havde derfor lavet en ubegrundet undtagelse fra loven og tilladt, at personen fra England deltog på uddannelsen uden at overholde reglerne og bekendtgørelse af lov om erhvervsuddannelser.

Selvom der var tre udenlandske deltagere, nemlig en fra Ungarn, en fra Mellemøsten og en fra England, var det kun personen, som kom fra England, der fik lov til ulovligt at deltage på uddannelsen.

Underviserens opførsel udtrykker tydeligt, at han lavede denne undtagelse på grund af nationalitet, da alle andre deltagere, inklusiv de danske deltagere, skulle tåle, at personen fra England uden skam deltog på samme uddannelse, mens han næsten intet dansk talte.

Klager deltog på et jobrettet kursus på akademniveau, hvor han skulle forberede et projekt på 15 sider, som klager skulle forsvare mundtligt. Klager har desuden 15 års erfaring inden for træning og deltog i konkurrencer. Klager burde derfor kunne have bestået uddannelsen som fitnessinstruktør.

Kravene var ikke de samme for alle deltagere, og klagen er derfor inden for Ligebehandlingsnævnets kompetence.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af national oprindelse efter lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv. (forskelsbehandlingsloven).

Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet enhver, der driver uddannelsesvirksomhed inden for erhvervsuddannelse, det vil sige uddannelse, der tager sigte på lønnet beskæftigelse.

Ved forskelsbehandling forstås enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af national oprindelse.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af national oprindelse behandles ringere end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af en bestemt national oprindelse ringere end andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et sagligt formål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der udøves direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Klager har oplyst, at en person, som kom fra England, fik lov til at deltage på uddannelsen som fitnessinstruktør på trods af, at han ikke talte særligt meget dansk. Klager har endvidere oplyst, at han og de øvrige deltagere skulle tåle, at personen fra England kunne gennemføre uddannelsen på engelsk.

Det er nævnets vurdering, at klager ikke har påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at han er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af national oprindelse.

Nævnet har lagt vægt på, at klager ikke har fremført et ønske om at gennemføre uddannelsen på engelsk eller fået afslag på at gennemføre uddannelsen på engelsk. Klager er derfor ikke blevet stillet ringere end de øvrige deltagere, som gennemførte uddannelsen på dansk.

På baggrund af nævnets faste praksis er det herefter åbenbart, at klager ikke kan få medhold i klagen.

Ligebehandlingsnævnet afviser derfor at behandle klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1 og 3, om nævnets kompetence
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelser
- § 8 nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Forskelsbehandlingsloven

- § 1, stk. 1, om lovens anvendelsesområde
- § 3 om forbud mod forskelsbehandling
- § 7 a om delt bevisbyrde